

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 2 de Juliol de 2017. Nº 27

ESTAR ATENTS AL JO, PERÒ, SENSE OBLIDAR ELS ALTRES

Estem muntant una societat molt centrada en el "JO" i si els altres formen part de la meua atenció, és en la mesura que em serveixen, però no tant en la mesura que amb ells puc tirar endavant. En les grans concentracions humanes, en termes generals, la imatge que tenim dels altres, en moltes circumstàncies, és negativa. Constatem que en els diferents camps de la vida quotidiana en els que ens movem, no ens permeten poder desenvolupar-nos en la vida personal.

Imaginem-nos, però, un món sense els altres. Comencem per dir que nosaltres ja no existiríem, i si, només fos així el món en el que penséssim viure amb tota la llibertat, no deixaria de ser un gran absurd ja que els altres són el valor necessari pel creixement harmònic de l'individu.

En les nostres converses, en moltes d'ocasions, fem comentaris dels altres molt superficials, generals i anònims que són la causa de generalitats vagues, Es tracte de gent en global a qui atribuïm el projecte del que som nosaltres en aquelles circumstàncies.

No hem d'oblidar que els altres són individus singulars, tenen entitat pròpia, que ens urgeixen a que els respectem, els valorem perquè ens fan comprendre que són un valor i que en tractar-los i compartir amb ells experiències, coneixements, projectes de vida,...ens enriqueix mútuament ja que no sols se sent valorat, sinó que jo mateix puc ser enriquit per la seva personal i l'experiència, tant rica com la meua i que valoro en la mesura que a l'altre el trobo a faltar quan no està a prop meu.

Els altres sempre són algú unit a mi perquè mútuament ens ajudem a assolir la felicitat i el personal desenvolupament evitant així la terrible experiència de la soledat, que essent, també, necessària en la vida, no esdevé positiva quan és motiu d'aïllament constant de l'ambient amb el menyspreu de tot altre ser humà.

Si vetllem per aquesta atenció compartida amb els altres que ens ajuda a tots dos si desitgem ser feliços, també ens adonarem de la dificultat que comporta, però, si fem l'esforç perquè les relacions siguin més positives i enriquidores, serà el millor esforç que podrem fer per a poder viure en comunió amb els qui ens envolten, ja que lluitarem per a valorar més el que ens uneix que el que ens separa.

Aquesta lluita és la que el papa Francesc ens exhorta a dur a terme en la vida de cada dia com a testimoniatge d'humanitat cristiana, que té com a valor, l'ajuda mútua per a viure en la dinàmica d'un amor autèntic que vetlli per l'alteritat en contra d'una ignorància nefasta dels germans que ens envolten.

Mn. Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mt 10,37-42

Con frecuencia, los creyentes hemos defendido la «familia» en abstracto, sin detenernos a reflexionar sobre el contenido concreto de un proyecto familiar entendido y vivido desde el Evangelio. Y, sin embargo, no basta con defender el valor de la familia sin más, porque la familia puede plasmarse de maneras muy diversas en la realidad.

Hay familias abiertas al servicio de la sociedad y familias replegadas sobre sus propios intereses. Familias que educan en el egoísmo y familias que enseñan solidaridad. Familias liberadoras y familias opresoras.

Jesús ha defendido con firmeza la institución familiar y la estabilidad del matrimonio. Y ha criticado duramente a los hijos que se desentienden de sus padres. Pero la familia no es para Jesús algo absoluto e intocable. No es un ídolo. Hay algo que está por encima y es anterior: el reino de Dios y su justicia.

Lo decisivo no es la familia de carne, sino esa gran familia que hemos de construir entre todos sus hijos e hijas colaborando con Jesús en abrir caminos al reinado del Padre. Por eso, si la familia se convierte en obstáculo para seguir a Jesús en este proyecto, Jesús exigirá la ruptura y el abandono de esa relación familiar: «El que ama a su padre o a su madre más que a mí no es digno de mí. El que ama a su hijo o a su hija más que a mí no es digno de mí».

Cuando la familia impide la solidaridad y fraternidad con los demás y no deja a sus miembros trabajar por la justicia querida por Dios entre los hombres, Jesús exige una libertad crítica, aunque ello traiga consigo conflictos y tensiones familiares.

¿Son nuestros hogares una escuela de valores evangélicos como la fraternidad, la búsqueda responsable de una sociedad más justa, la austeridad, el servicio, la oración, el perdón? ¿O son precisamente lugar de «des evangelización» y correa de transmisión de los egoísmos, injusticias, convencionalismos, alienaciones y superficialidad de nuestra sociedad?

¿Qué decir de la familia donde se orienta al hijo hacia un clasismo egoísta, una vida instalada y segura, un ideal del máximo lucro, olvidando todo lo demás? ¿Se está educando al hijo cuando lo estimulamos solo para la competencia y rivalidad, y no para el servicio y la solidaridad?

¿Es esta la familia que tenemos que defender los católicos? ¿Es esta la familia donde las nuevas generaciones pueden escuchar el Evangelio? ¿O es esta la familia que también hoy hemos de «abandonar», de alguna manera, para ser fieles al proyecto de vida querido por Jesús?

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:1	20h.	
DIUMENGE:2	11h. 13h.	
DILLUNS:3	20h.	difunts família Fajardo-Company
DIMARTS:4	20h.	difunts família Rius-Adell
DIMECRES:5	20h.	
DIJOUS:6	20h.	difunts família Rosell-Closa
DIVENDRES:7	20h.	
DISSABTE:8	20h.	
DIUMENGE:9	11h. 13h.	

REUNIONS

DIMECRES dia 5, a les 17'30h., grup "Pastoral de la Salut".

CONDOLENÇA

La donem als familiars d' En Miguel Agraz Acedo. I desitgem que el difunt gaudeixi de la Vida per sempre, a la casa del Pare.

Corona de Reina (Saxifraga callosa, catalaunica) Endèmica, única al món...
Caprici de la natura a Montserrat.

AVUI COL·LECTA EXTRA PER A LA PARRÒQUIA